

نسبت وقف و دانش و فرزند صالح

پیامبر اکرم (ص) می فرمایند: ان مما يلحق المؤمن من عمله و حسنة بعد موته علماً نشره و ولداً صالحاً تركه و مصحفاً ورثه او مسجداً بناه او يتتلا ابن السبيل بناه او نهراً اجراه و صدقه اخرجها من ماله في صحه و حياة و نلحقه من بعد موته.

چند چیز است که بعد از مرگ مؤمن پاداش آنها به او می رسد: علمی که از خود به یادگار گذاشته است، فرزند صالحی که جانشین خوبی برای او باشد و قرآنی که به ارث گذاشته باشد، یا مسجدی که ساخته است یا نهری که آن را جاری ساخته است یا صدقه ای که در حال حیات خود انجام داده است.

از این حدیث می توان این مسأله را بیان کرد: ۱. وقف اموال، ارزش علم و فرزند صالح در یک ردیف ذکر شده است ۲. در طول تاریخ اسلام ارتباطی جدایی ناپذیر بین وقف اموال، دانش و فرزند صالح وجود داشته است.

مدح ساقی کوثر از زبان اهل سنت

داناترین مرد امت پیامبر!

- در منابع اهل سنت از او به عنوان «اعلم الناس» یاد شده است که به نمونه هایی اشاره می شود:
- ۱- پیامبر اکرم (ص) فرمود: «اعلم امتی من بعدی علی بن ابی طالب (ع)؛ داناترین امت من بعد از من علی بن ابی طالب (ع) است.»
 - ۲- عبدالله بن مسعود می گوید، پیامبر اکرم (ص) فرمود: «قسّمت الحکمة علی عشرة اجزاء فاعطی علی تسعة و النّاس جزءاً واحداً؛ حکمت و دانش به ده جزء تقسیم شده است و به علی نه قسمت آن و به مابقی مردم یکدهم داده شده است.»
 - ۳- ایشه درباره علی (ع) می گوید: «هو اعلم النّاس بالسنّة؛ او داناترین مردم نسبت به سنت (پیامبر اکرم ص) می باشد.»
 - ۴- پیامبر اکرم (ص) بعد از تزویج فاطمه (س) به علی (ع) به دختر خود فرمود: «زوّجتک خیر اهلی، اعلمهم علماً و افضلهم حلماً و اولهم اسلاماً؛ تو را به تزویج بهترین بستگم و اهلیم در آوردم، که از نظر دانش داناترین، و از نظر حلم و بردباری برترین، و از نظر اسلام اولین می باشد.»

سکوت محبت آمیز

مناقب با اسنادش از رسول خدا نقل می کند که آن حضرت فرمود: براسی خدای عزیز و جلیل مرا امر کرده است به دوستی چهار نفر از اصحاب، و خیر داد مرا که خداوند (نیز) آنها را دوست می دارد، گفتیم: ای رسول خدا آنها کیستند؟ پس هر یکی از ماها دوست داریم جزو آنان باشیم. پس فرمود: آگاه باشید علی از آنهاست، سپس سکوت کرد، دوباره فرمود: به راستی علی از آنهاست و سکوت کرد.

چشمتان به علی (ع) باشد!

بیهقی یکی از دانشمندان نامی اهل سنت چنین روایت نموده که پیامبر اکرم (ص) فرمود: احبّ ان ینظر الی آدم فی علمه و الی نوح (ع) فی تقواه و ابراهیم فی حلمه و الی موسی فی عبادته فلینظر الی علی بن طالب علیه الصلوة و السلام؛ هر کسی دوست دارد به علم و دانش آدم بنگرد و مقام تقوا و خودنگهداری نوح را (مشاهده نماید) و بردباری ابراهیم (نظاره کند) و به عبادت موسی (ع) (پی ببرد) باید به علی بن ابی طالب (ع) نظر بیندازد.

تو با علی (ع) باش!

پیامبر اکرم (ص) به عمار فرمود: «یا عمار! ان رأیت علیاً قد سلک وادیا و سلک النّاس وادیا غیره فاسلک مع علی و دع النّاس اّنه لن یدلک علی ردی و لن یخرجک من الهدی؛ ای عمار! اگر دیدی علی به راهی می رود، و مردم به راهی غیر از او، تو با علی حرکت کن، و مردم (دیگر) را رها کن، زیرا علی (فقط بر حق هدایت می کند و) بر بدی و پستی راهنمایی نمی کند و از هدایت خارج نمی سازد.»

و با تأسف باید گفت اکثریت مردم به هر راهی رفتند و سرشان به سنگ خورد، جز راه علی را. و فقط گروه قلیلی در طول تاریخ با علی و راه علی و اهداف و آرمان های علی ماندند. (تاریخ بغداد، خطیب بغدادی، ج ۴، ص ۴۱۰، و ابونعیم، حلیة الاولیاء، ج ۱، ص ۸۶)

اوصاف غدیر پویان

سکوت خاضعانه

علی علیه السلام می فرماید:

«شیعیان ما عارف به خدا، عمل کننده به امر خدا، دارای فضیلتها، و گویندگان به حق و صواب هستند. غذایشان قوت لایموت و لباسشان متوسط و راه رفتنشان با تواضع او فروتنی است... آنها را بیمار و دیوانه می پنداری و حال آنکه چنان نیستند، بلکه خماری (خاموشی و سکوت) آنها از ادراک عظمت پروردگارشان و شدت سلطنت الهی است که در دلشان به وجود آمده و عقولشان از آن عظمت متحیر شده است. پس هر گاه مشتاق الهی شونید، به سوی خدای بلند مرتبه با اعمال پاکیزه سرعت می گیرند. برای خدا به اعمال کم راضی نمی شوند و اعمال از یاد را برای خدا فراوان نمی شمارند.»

اجتماعات محبت آمیز

علی علیه السلام فرمود: «شیعتنا المتبذلون فی ولايتنا المتحابون فی مودتنا المتزاورون فی احبائنا امرنا الذين ان غضبوا لم يظلموا وان رضوا لم يسرفوا بركة علی من جاوروا سلم لمن خالطوا؛ شیعیان ما بر محور ولایت ما ایبه همدیگر باذل و بخشش می کنند، همدیگر را در مسیر محبت ما دوست می دارند، و برای زنده نمودن امر او ولایت ما اجتماع می کنند و به دیدار یکدیگر می روند؛ کسانی که اگر غضب کنند، ستم نمی کنند و اگر خشنود شوند، اسراف و زیاده روی نمی کنند و برکت بر همسایگان خود و سلامتی او آرامش او را برای همراهان خویش اند.»

شعبه، عزت اسلام

علی (ع) فرمود: بیدار باشید! آگاه باشید! به راستی هر چیزی را عزتی است و عزت اسلام شعبه است. آگاه باشید! برای هر چیزی رکنی است و رکن اسلام شیعه است. برای هر چیزی علو و برتری است و برتری اسلام شیعه است. بیدار باشید! برای هر چیزی آقا و سروری است و سید مجالس، مجالس شیعه است. آگاه باشید! برای هر چیزی آبرویی است و آبروی اسلام شیعه است. بیدار باشید! برای هر چیزی پیشوایی است و پیشوای زمین آن سرزمینی است که شیعه در آن زندگی می کند.

زیباترین برکته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شاخص

فقط بنده خدا

«علی بن ابیطالب (ع) فقط بنده خدا بود و این بزرگترین شاخصه اوست که می توان از آن یاد کرد و پرورش یافته و تربیت شده پیامبر عظیم شأن است.» امام خمینی (ره)

هزینه وحدت، فراموشی غدیر نیست!

اگر مسأله غدیر مورد ملاحظه قرار گیرد، امروز اسلام دنیا را نجات خواهد داد. یک عده هستند که تصور می کنند می شود ملتی مسلمان بود؛ اما به احکام اسلامی عمل نکرد! این تصور، معنایش جدایی دین از سیاست است. معنایش این است که استمان مسلمان باشد، اما به احکام اسلامی عمل نکنید و سیستم بانکداری، اقتصاد، آموزش و پرورش، شکل و محتوای حکومت و ارتباطات فرد و جامعه‌تان، به خلاف اسلام و طبق قوانین غیراسلامی و حتی ضد اسلامی باشد. (مقام معظم رهبری)

روز عید غدیر خم

ریعه جان بلندتر بگو شاید که...

هجدهم ذی الحجه دهم هجری قمری است و نزدیک ظهر روز دوشنبه، کاروان بزرگ پیامبر همین که به منطقه " غدیر خم " رسیدند حضرت، مسیر حرکت خود را به طرف راست جاده و به سمت غدیر تغییر داده، فرمودند:

" ایها الناس، اجیبوا داعی الله، و اتا رسول الله ."

ای مردم، دعوت کننده خدا را اجابت کنید که من پیام آور خدایم .

این کتایه از آن بود که هنگام ابلاغ پیام مهمی فرا رسیده است. لذا فرمان دادند تا منادی ندا کند: " همه مردم متوقف شوند، آنان که پیش رفته اند برگردند، و آنان که پشت سر هستند، خود را سریع تر برسانند. " همچنین دستور دادند، کسی زیر درختان کهنسالی که در آنجا بود نرود و آن مکان برای برپایی جایگاه سخنرانی خالی بماند. پس از این دستور، همه مرکب ها متوقف شد، همه مردم پیاده شدند و برای توقف سه روزه خیمه زدند .

از طرف دیگر پیامبر (ص) چهار نفر از اصحاب خاص خود یعنی مقداد، سلمان، ابوذر و عمار را فرا خوانده و به آنان دستور دادند تا جایگاه سخنرانی را در کنار درختان کهنسال آماده سازند .

با توجه به کثرت جمعیت، "ریعه" را که صدای رسایی داشت، انتخاب کردند تا کلام حضرت را برای افرادی که دورتر قرار داشتند، تکرار کند.

مقارن ظهر، منادی حضرت رسول اکرم (ص)، ندای نماز جماعت داد، مردم مقابل منبر جمع شدند و با پیامبر نماز جماعت را اقامه نمودند. پس از نماز، پیامبر اکرم از منبر غدیر بالا رفتند و سپس علی (ع) را فرا خواندند تا در سمت راست ایشان بر فراز منبر بایستد و پیامبر نیز در حالی که دست راستش بر شانه امیرالمومنین (ع) قرار داشت، سخنرانی تاریخی خود را شروع کردند که بیش از یک ساعت به طول انجامید.

حضرت در ابتدا به حمد و ثنای الهی پرداختند و سپس تصریح کردند که: باید فرمان مهمی درباره علی بن ابیطالب (ع) ابلاغ کنم که اگر این پیام را نرسانم رسالت الهی را انجام نداده ام:

" یا ایها الرسول، بلغ ما أنزل الیک من ربک و ان لم تفعل، فما بلغت رسالته. " (مائده/ ۶۷)

پس از بیان جمالتی، پیامبر دست علی (ع) را بلند نمود و فرمودند:

" من کنت مولاه فهذا علی مولاه "

و چنین بود که " غدیر "، عید ولایت نام گرفت .

چهار وصف برای غدیر در قرآن

در قرآن مجید، چهار وصف عظیم برای غدیر، نشان از شکوه بی کران آن است: «امروز کافران، از دست اندازی به دین شما نومید گردیده اند؛ امروز دین شما را کامل کردم؛ امروز نعمتم را بر شما تمام گردانیدم؛ و خرسند شدم که اسلام کیش شما باشد. (مائده - ۳)»

واقعه یا حادثه؟!

غدیر هم واقعه است و هم حادثه؛ اگر واقعه را رخدادی نیک و رویدادی مثبت معنی کنیم، و حادثه را رخدادی سهمگین و ناگوار، غدیر برای پیامبر واقعه ای شیرین است که حاصل سال ها سعی در گلستانی، بوستان رسالت را به دست باغبانی امین و پارسا می سپرد که محبوب خدا و ملائک بود، و برای امت اسلام واقعه ای به یاد ماندنی است که جانشین پیامبرشان را شناختند و امور دنیا و آخرتشان را رهاشده از تدبیر ندیدند... و حادثه است برای آنان که امیدهای باطلشان به یأس تبدیل گشت و حادثه است برای تاریخ که رودرروی چشمانش، حقیقتی مسلم را به قربانگاه انکار بردند.

نام شناسی غدیر

آنچه در زیر می آید دوازده نام و با صفت برگزیده برای روز غدیر است که از روایات برگرفته شده است:

۱- بزرگترین عید خدا؛ «عیدالله الاکبر»

۲- روز گشایش؛ «یوم وقوع الفرج»

۳- روز خشودوی پروردگار؛ «یوم مرضاة الرحمن»

۴- روز زبونی شیطان؛ «یوم مرغمة الشیطان»

۵- روز مشعل فروزان دین؛ «یوم منار الدین»

۶- روز پیا خاستن؛ «یوم القیام»

۷- روز شادمانی؛ «یوم السور»

۸- روز لبخند؛ «یوم التبسم»

۹- روز راهنمایی؛ «یوم الارشاد»

۱۰- روز بلندی گرفتن منزلت شایستگان؛ «یوم رفع الدرج»

۱۱- روز روشن شدن دلایل خدا؛ «یوم وضوح الحجج»

۱۲- روز راندن شیطان؛ «یوم دحر الشیطان»

کرسی معرفت

حدیث غدیر در منابع تاریخی و کتب اهل سنت

" قدیمی ترین کتاب تاریخی اسلام از کتاب های تاریخ عمومی اسلامی و از معتبرترین کتاب های تاریخ اسلامی که شیعه و سنی آن را معتبر می شمارند کتاب تاریخ یعقوبی است. مرحوم دکتر آیتی

هر دو جلد این کتاب را ترجمه کرده اند، کتاب بسیار متقنی است و در اوایل قرن سوم هجری نوشته شده است. ظاهرا بعد از زمان مامون و حدود زمان متوکل نوشته شده است. این کتاب که فقط کتاب تاریخی است و حدیثی نیست، از آن کتاب هایی است که داستان غدیر را نوشته است. کتاب های دیگری که آنها را هم اهل تسنن نوشته اند نیز حادثه غدیر خم را ذکر کرده اند."

استاد، یکی از ادله شیعه در امامت را تواتر حدیث غدیر شمرده و می نویسد:

«... [خواجه نصیر] می گوید: " و لحدیث الغدیر المتواتر! " حدیث غدیری که متواتر است. متواتر اصطلاحی است در علم حدیث . تواتر یعنی [مقدار نقل خبر] فوق تبانی [بر دروغ] باشد. شیعه مدعی است که نقل خبر غدیر در حدی است که ما احتمال تبانی هم در آن نمی توانیم بدهیم و بگوییم مثلا چهل نفر از صحابه پیغمبر تبانی کردند بر یک دروغ! خصوصا که بسیاری از ناقلان این خبر، جزء دشمنان علی (ع) بوده یا از طرفداران ایشان شمرده نشده اند... »

شهید مطهری درباره این قسمت از روایت غدیر که «من کنت مولاه فهذا علی (ع) مولاه» معتقد است که حتی شاید سنی ها هم نتوانند انکار کنند که متواتر است.

در مسیر باران

ستایش علی در آستانه عید غدیر از زبان پیامبر خدا (ص)

ششم ذی الحجه سال دهم هجری قمری است و دومین روز اقامت پیامبر (ص) در مکه قبل از عزیمت به عرفه است. امیرالمومنین نیز به مکه آمده و از اعمال طواف و نماز و سعی فارغ شده است. گفته شده که بعد از دیدار پیامبر، حضرت نزد سربازان و همراهان خود برگشته تا آنان را برای رسیدن به مکه فرماندهی کند. آن حضرت در سفر خود به یمن مأموریت داشت تا بخشی از جزیه مسیحیان نجران را در قالب یک هزار دست لباس، از ایشان تحویل گرفته، به همراه بیاورد. هنگامی که حضرت علی (ع) برای دیدار با پیامبر، لشکر خویش را در نزدیکی مکه مستقر کرد، به نزد پیامبر شتافت و آن لباس ها را به جانشین موقت خود سپرد. اما در بازگشت متوجه شد که لباس ها در میان سربازان تقسیم شده و آنها را به عنوان لباس احرام، بر تن کرده اند. این عمل، علی علیه السلام را سخت گران آمد و جانشین را مورد عتاب قرار داد که چرا چنین کرده است. وی گفت: آنها اصرار کردند تا من این لباس ها را به امانت به ایشان بسپارم و پس از انجام حج باز پس گیرم .

حضرت که چنین اختیاری برای وی قائل نبود، لباس ها را از سربازان باز پس گرفت. و در مکه تحویل پیامبر (ص) داد .

عدالت و امانت علوی، همراهان حضرتش را خوش نیامد. لذا به خدمت پیامبر (ص) رفته و شکوه نمودند. پیامبر که از کردار و گفتار آنان رنجیده شده بود، یکی از یاران خود را طلبد و از او خواست که در میان قوم شکوه گر بپایزد و پیام حضرتش را چنین ابلاغ نماید:

"از بدگویی درباره علی (ع) دست بردارید که او در اجرای دستور خداوند در دینش بی پروا است و اهل تملق و مدهانه نیست ."

اولین بار، پیامبر (ص) علی (ع) را امیرالمومنین صدا زد!

سیزدهم ذی الحجه سال دهم هجری قمری است و آخرین ساعات حضور پیامبر در مکه است و به زودی کاروان حجاج به قصد بازگشت به دیار خویش حرکت خواهد کرد . امروز نیز افتخاری دیگر برای حضرت علی علیه السلام به همراه دارد. آری، امروز است که جبرئیل بر پیامبر خدا نازل می گردد و از جانب پروردگار، مدال و عنوان زیبای ، " امیرالمومنین " را اختصاصا برای علی بن ابیطالب (ع) به همراه می آورد . پیامبر خدا نیز دستور می دهند تا یکایک باراتشان " ابوتراب " را ملاقات کنند و ایشان را با عنوان امیرالمومنین خطاب کرده ، چنین سلام نمایند: " السلام علیک یا امیرالمومنین "

این فرمان پیامبر اکرم (ص) بعضی از صحابه را خوش نیامده و به عنوان اعتراض به ایشان عرض می کنند: " آیا این عنوان، عنوانی از سوی خداوند و رسول او است؟ " حضرت رسول (ص) آزرده خاطر و غضبناک می فرمایند: " حقی است از طرف خدا و رسولش، و خداوند این دستور را به من داده است. "

به راستی این چنین مسلمانانی در فرادهای نزدیک چگونه سر تسلیم در برابر فرمان پروردگار فرود خواهند آورد؟

و پیامبر، در اندیشه سرانجام آخرین رسالت خود یعنی تعیین جانشین است که به امر پروردگار در راه مدینه صورت خواهد گرفت .

مشورعلوی در عید غدیر

در دوره خلافت و حاکمیت علی بن ابیطالب (ع)، روز عید غدیری با جمعه مصادف گردید . امام در آن روز خطبه ای مفصل ایراد فرمود و مباحث عمیق و ارزشمندی در توحید و نبوت و امامت بیان داشت .

سپس فرمود: خداوند در روز غدیر آنچه درباره منتخب خود اراده کرد بر پیامبرش فرو فرستاد . به او فرمان داد تا ولایت و وصایت را ابلاغ کند، مجال را از کافران و منافقان بگیرد و نگران گزند دشمنان نباشد . روز غدیر، قدر و منزلت بسیار دارد، در آن روز گشایش های الهی فرا رسیده و حجتش بر همه تمام شده است . امروز روز روشگری و اظهار عقیده از جایگاه بلند و روشن است، امروز روز تکامل دین و روز وفای به عهد است . امیرمومنان علیه السلام در قسمت آخر خطبه فرمود: رحمت خدا بر شما ای مسلمانان، بعد از برگشت از این اجتماع بزرگ، امروز (غدیر) را عید بگیرید و با انجام این امور آن را بزرگ بشمارید:

- نعمت را بر افراد خانواده و خویشاوندان گسترش دهید و نیکی و بخشش بیش کنید .
- خدا را در برابر نعمت هایی که به شما ارزانی داشته، شکر گزار باشید .
- کنار یکدیگر جمع شوید تا خداوند اجتماع شما را فراگیر نماید .
- نعمتهای الهی را به یکدیگر تهنیت گوید همان طور که خداوند(در این روز) با اعطای اجر و ثوابی بیش از دیگر اعیان، به شما تبریک می گوید .
- با خوش رویی و شادمانی یکدیگر را در آغوش بگیرید .
- در هنگام دیدار یکدیگر، مضافه کنید و به هم تبریک بگویید .